

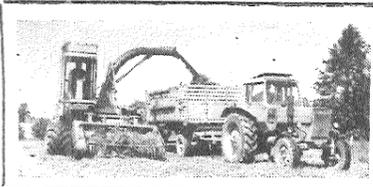
LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIETIES!

SESTDIEN,
1986. GADA
28. JŪNIJA
Nr. 77 (5461)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

GANĀMPULKAM — LABU LOPBARĪBU

Pārskats

par lopbarības sagādi rajona
saimniecībās līdz šā gada
27. jūnijam
(plānu izpilde procentos)

Saimniecība	Sagatavots zāles lopbarības		
	bari- bas vieni- bas	siens	skāb- siens
«Sīlūkains»	68	71	92
«Nākotne»	65	48	75
«Sark. ausma»	61	67	89
K. Marksa	60	52	72
«Dzintars»	57	66	59
Raiņa	55	78	38
Suvorova	52	46	33
Kirova	49	71	34
«Kr. Oktjabrj»	48	67	61
M. Gorkija	48	68	55
Leņina	45	59	49
«Vārkava»	44	79	22
Oškalna	43	40	65
«Zelta vārpa»	40	31	60
Dzeržiņska	38	75	—
Aglonas p. s.	38	48	27
«Rīts»	36	89	18
«Dubna»	29	49	30
Kudzātu p. s.	26	54	20
Rušonas p. s.	22	33	21
RAJONĀ	45.7	58	50

Skolēnu vasara—86

LOTOSu darba rezultāti
no 16. līdz 21. jūnijam

9. — 10. KLASU VIENĪBU
vidū pirmo vietu ieņem vienība
«Ave soll», kura uzdevumu vei-
kusi 253 procentu apmērā (Prei-
ļu 1. vidusskola, strādā K.
Marksa kolhozā), otro — «Livan-
da» (Līvānu 1. vidusskola, kol-
hozs «Rīts») — 143 procenti.
Tālākajās vietās ierindojas —
«Ikars-86» (Preiļu 2. vidusskola,
Rušonas sovhozs) — 123, «Deg-
sme» (Preiļu 1. vidusskola, M.
Gorkija kolhozs) — 119, «Jau-
nība» (Līvānu 2. vidusskola,
«Zelta vārpa») — 88 procenti.
«Fortūna», kas strādā lopkopībā
(Preiļu 2. vidusskola, kolhozs
«Vārkava»), izslaukusi 30 ton-
nas piena.

6. — 8. KLASU VIENĪBU
rezultāti ir šādi: «Plenēnīte»
(Līvānu 1. vidusskola, Oškalna
kolhozs) — 152 procenti, «Ne-
zālnīte» (Līvānu 1. vidusskola,
kolhozs «Rīts») — 122, «Rūki-
ši» (Preiļu 1. vidusskola, K.
Marksa kolhozs) — 110, «Ritms»
(Preiļu 1. vidusskola, kolhozs
«Vārkava») — 100, «Agross»
(Preiļu 1. vidusskola, M. Gor-
kija kolhozs) — 100, «Jautrie
zēni» (Preiļu 2. vidusskola, kol-
hozs «Nākotne») — 49, «Vien-
audzis» (Preiļu 2. vidusskola,
Raiņa kolhozs) — 33 procenti.

6. — 8. KLASU DARBA
VIENĪBU, kas strādā rūpniecībā,
rezultāti ir šādi: «Salve» (Preiļu
1. vidusskola, strādā komunālo
uzņēmumu kombinātā) — 100
procenti, «Blāzma» (Līvānu 1.
vidusskola, Līvānu stikla fabri-
ka) — 100, «Jaunība» (Līvānu
2. vidusskola, Līvānu eksperi-
mentālā biokīmiskā rūpnīca) —
100 procenti.

JAU otro dienu pieturas
vēsāks laiks. Reizumis pa-
sijā drēgnis lietus. Saule tikai uz
brīdi parādās virs tumšo mā-
koņu grēdām un atkal noslēpjas
tajās. Jā, laika apstākļi šobrīd
nelutina lauku laudis... Rupiās
lopbarības sagatavošana, kas
aizvadītajā nedēļā ritēja pilnā
sparā, jūtami pierimusi, taču ne-
apstājas.

Braucam uz kolhozu «Vārka-
va», kas patlaban izvēršies otrā
vietā rajonā, rēķinot pēc sa-
gatavotā siena daudzuma. Skū-
nos ievestas 960 tonnas lopba-
rības, kas ir 79 procenti no plā-
notā daudzuma. Arī citi lopba-
rības sarūpes darbi netiek pa-
mesti novārtā. «Zaļās dzirnas»
piegriezušas 8 tonnas zāles mil-
tu, tranšējā pie Krustinovkas
noboarjamo jaunlopu fermas ie-
liktas 637 tonnas ziemas rapšu
zaļās masas.

Saimniecības mehāniskajās
darbnīcās ierodamies tūlīt pēc
vienpadsmitiem. Iepriekšējā va-
karā nolija spēcīgs lietus, tāpēc
esam pārliecināti, ka mehaniza-
torus sastapsim nevis zālāju tū-
rumos, bet te. Kur nu! Esam pa-
tikami viluši. Mehānisko dar-
bniecu teritorijā nerēdzam tikpat
kā nekādas rosības. Zaļās masas
plāvēji un ārdītāji sen jau tū-
mā. garlakoņas vienīgi siena
vedēji un presētāji. Sodien siens
nekalst.

Saspringta darba atmosfēra
valda dispečerpunktā. Dispečeres
Anastasijs Rīmicānes un Anto-
ņinas Krasovskas rokās visas
saimniecības darbu vadības
pults.

Pa rāciju vai pa telefonu viņas
darba darītājiem nodod iecirkņa
vadītāju Albīnes Spūles, Otilijas
Sparānes un citu vadošo speciā-
listu rīkojumus, apkopo paveik-

to. Tēpat līdzās kolhoza komjau-
natnes organizācijas sekretārs
Romualds Spūlis. Viņš seko kom-
jauniešu un jauniešu kolektīva
veikumam. Patlaban dispečerēm
un saimniecības komjaunatnes
organizācijas sekretāram darba
pilnas rokas. Jānosauc labākie.
Uz galda rindoja vēl neaizpil-
dītas «kaujas lapas». Tajās
tikis ierakstīti pašu čaklāko kom-
jauniešu vārdi. Tad «kaujas la-
piņas» nogādās uz lauka.

Ja darba cilvēku tur godā un cieņā

— Aizvadītajā nedēļā vislabāk
strādājuši komjaunieši Andris
Klindžāns, Jānis Kaža. Zinaida
Valvode—Sulte pirmo sezonu va-
da siena ārdītāju, taču neatpaliek
no pieredzējušajiem mehanizato-
riem. Pieveikta 101 hektāru lie-
la zālāju platība, izstrādātas 6,7
maiņas normas, — stāsta Ro-
muāldis Spūlis.

Pēc brīža dodamies ceļā kopā
ar saimniecības 1. kolektīvā
darba uzdevuma iecirkņa vadītāju
Albīni Spūli. «Gaziks» gāzelē-
damies ripo no bedres bedrē.
Vienā otrā no tām vēl ūdens.
Saulē nav paspējusi tās izžāvēt.
Jā, Vārkavā ceļi pagaidām nav
diez cik gludi. Taču tas nav pats
galvenais.

Albīne Spūle paskaidro:
— Pirmo gadu strādājam pēc
kolektīvā darba uzdevuma meto-
des. Katrs kolhoznieks atbild par
savu darba iecirkni, tāpēc cenšas
uzticētos pienākumus, veikt pēc

labākās sirdsapziņas. Kuram gan
var patikt, ka visi rādīs ar pirk-
stiem uz nezālem viņa apstrādā-
tajā laukā, sauks par nevižu un
slinki. Pateicoties brigādes dar-
ba organizācijas formai, arī siena
sagādē esam izvēršējušies otrajā
vietā rajonā. Gan mehanizatori,
gan laukstrādnieki ir ieinteresēti
strādāt labi. Katru nedēļu apko-
pojām rezultātus. Cilvēks zina,
kā veicies pašam un kā — kai-
miņam.

Kā gan izskaidrot to, ka kol-
hozs «Vārkava» siena plaujā ir
aizsteidzies priekšā pārējām ra-
jona saimniecībām? Atbilde ir
vienkārša — kamēr citās saim-
niecībās zilēja, braukt vai ne-
braukt zālāju tūrumā, vārkavie-
šiem jau krājās siena tonnas.
Viņi izmantoja katru siltu, sau-
lainu dienu, katru bezrasas stun-

iesaktu, ja nebūtu laukstrādnie-
ku? Visi cenšas.

Un vēl. Domāju, ka nepār-
spilēšu, ja teikšu, ka ne jau vi-
sās mūsu rajona saimniecībās
starp speciālistiem un darba da-
rītājiem ir tik draudzīgas, bied-
riskas attiecības. Kā lielā ģime-
nē. Gadās, ka par kolhoznieka
darbu var pateikt tikai, pāršķir-
stot kaudzi papīru. Zina uzvārdu,
apmēram ar ko nodarbojas un
vairāk nekā. «Vārkavā» viss pa-
visam citādi.

Te katru dienu, katru stundu
strādājošie atrodas speciālistu uz-
manības lokā. Stingra paveiktā
darba kontrole un uzskaitē, dis-
ciplīna kļuvusi par sistēmu. Cen-
šas izkārtot tā, lai katrs kolhoz-
nieks veiktu to darbu, kurš vi-
ņam vislabāk patīk. Ipaši tas
sakāms par skolēniem. Par ap-
maksu katram mazajam palīgam
atsevišķi spriež pieredzējušie
speciālisti. Aprēķinot algu, vē-
rā ņem bērna vecumu un to, cik
čakli strādājis.

Lūk, arī pirmais lauks Ziber-
govā. Te iesēti ilggadīgie zālāji.
Pēc brangaļiem vāļiem var
spriest — auguši labi. Taču va-
kardienas lietus darījis savu —
zāle pārāk slapja.

— Ārdītāji izjauks vālu, zāle
mazliet apžūs, un pēcpusdienā
vedīsim to uz skābsiena tranšēju,
— paskaidro A. Spūle.

Patlaban te citīgi raujas divi
simpātiski jaunieši — Andris
Klindžāns un Jaunaglonas 58.
profesionāl tehnikās vidusskolas
audzēknis Jānis Upenieks. Pār-
mijam dažus vārdus, un viņi
atkal dodas ceļā. Jāstēdz. Darba
ritms nedrīkst izjukt. Pēc iespē-
jas ātrāk jāizārda zaļā masa 13
hektāru lielā laukā.

Ančkinos arī ruc tehnika. Zā-
le saveldrējusies, tāpēc to var
noplaut tikai ar rotējošo plau-
mašīnu. Leonardam Usānam ir
ko papūlēties. Zāli kaltēs sienam.
Ilgi nenācās meklēt saimniecī-
bas labāko mehanizatoru Gri-
goriju Trofimovu. Visa 1. iecirkņa
zāles plauja gulstas uz viņa ple-
ciem. Grigorijis ik dienas pār-
sniedz izstrādes normu. Aizvadi-
taif nedēļā nopļāvis zāli 81
hektāra platībā.

— Kāds noskaņojums? —
pajautāju.
— Labs, — atbild mehaniza-
tors. — Patīk strādāt, kad darbs
sokas. Plaujmašīna jau ceturto
sezonu uzticīgi kalpo. Arī par
laika apstākļiem pagaidām nevar
sūdzēties. Patīk strādāt pēc ko-
lektīvā darba uzdevuma, kad at-
algojumu saņem pēc gala rezul-
tāta.

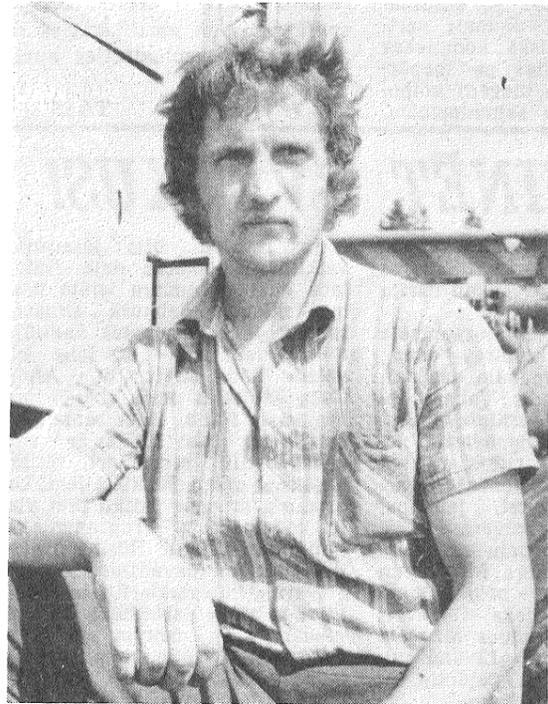
Pienāca vecs vīrs un ātri ie-
saistījās sarunā:
— Jūs tikai paskatītiēs, cik
teicami Grigorijis strādā! Pat ar
rokas izkapti es nenoplāvu tik
zemu...

Čakli strādājot, nepārtraukti
papildinās kolhoza «Vārkava»
siena, skābsiena un skābbarības
krājumi. Var teikt droši: zīmo-
šanas periods nesagādās liekas
ražes. Loptem silēs būs ko likt.
M. JAUDZEMA

ATTELOS:
— zaļās masas plāvējs Gri-
gorijis Trofimovs;

— siena ārdītājs Andris
Klindžāns (no kreisās) sarunā ar
Aglonas 58. profesionāl tehni-
kās vidusskolas audzēkni Jāni
Upenieku.

J. SILICKA foto

Griežas „zaļās dzirnas“

Sovasar čakli strādā Aglonas
padomju saimniecības zāles gra-
nulu ražošanas cehs, kuru vada
Pēteris Ukins. Patlaban saimnie-
cības rīcībā ir 97 tonnas šīs
vērtīgās lopbarības, kas ir 65
procenti plānotā.

Panākumu pamatā ir visu
septiņu posma locekļu pašaižlī-
dzīgs darbs. Ipaši uzteicami strā-

dā zaļās masas pievedējs kom-
jaunietis Aivars Jaudzems, plā-
vējs smalcinātājs Vladimirs Sa-
velonoks, agregāta apkalpotājs
Nikolajs Vasjukevičs. Viņi vien-
mēr pārsniedz dienas izstrādes
normu.

Uz granululu ražošanas ceļu ved
zaļo masu no pašiem ziedošāka-
jiem ilggadīgo zālāju laukiem.

Pašlaik pārvērs granulās aboli-
na smaržīgos klēpjus.

— Strādājot tādos tempos,
vitaminbarības ražošanas posms
plānu jau būtu izpildījis, —
stāsta saimniecības galvenais dis-
pečers Jānis Džeriņš, — ja ne
dažādi kavēkli... Kā lielāko no
tiem varu minēt pastāvīgu deg-
vielas trūkumu. Šīs nopietnās
problēmas dēļ AVM darbojas
neregulāri.

M. BERZIŅA

Vēlētāju zināšanai

1986. gada 3. jūlijā Li-
vānu izpildkomitejā no
pulksten 16.00 līdz 18.00
pieņems apmeklētājus Lat-
vijas PSR Augstākās Pa-
domes deputāts J. VAI-
VODS.

Kā organizējam partijas sapulces

Aizvadīti pieci mēneši, kopš partijas pirmorganizācijas strādā ieinteresētības, principiālāties un lietiskuma apstākļos, ko noteica PSKP XXVII kongress. Zināms, ka labs organizatoriskais darbs ir droša ķīla visa kolektīva panākumiem nākotnē. Sodien gribas pakāvēties pie lezīmējušos pārmaiņu dažiem rezultātiem.

Vispirms jāatzīmē tāds pozitīvs fakts, ka vairāk nekā puse partijas sapulču, kas bija rajonā, bija atklātās. Šī darba forma plaši jāpraktizē arī turpmāk, jo tā stiprina partijas sakarus ar bezpartejiskajiem kolektīvu locekļiem, dod iespēju dziļāk atklāt paveiktā darba rezultātus, precīzāk noteikt arī turpmākos soļus. Dažādu jautājumu dzīļa un nopietna apspriešana partijas sapulcēs atkarīga no komunistu aktivitātes pakāpes. Tomēr tā pati no sevis nerodas, tā ir kolektīvu kopīgo mērķtiecīgo pūliņu galarezultāts. Kā aktivitātes mērauklu lielā mērā var uzskatīt partijas sapulces sagatavošanas darba efektivitāti. Sākas ar apspriežamo jautājumu izvēli, svarīga loma ir referāta izstrādē.

Visās partijas pirmorganizācijas sapulču sarīkošanai tiek izveidotas speciālās komisijas, kuras nodarbojas ar attiecīgas informācijas vākšanu, ielepicina, ka šogad par 131 cilvēku palielinājies to komunistu skaits, kuri piedalījušies sapulču sagatavošanā. Šajā ziņā var uzteikt Preiļu sakaru mezglā, kolhoza «Dzintars», Suvorova un K. Marksa saimniecību pirmorganizācijas. Taču tajā pašā laikā ne jau visur šis tik svarīgais darbs atbilst sodienas prasībām, jo sapulču sagatavošanā maz piedalās strādnieku un kolhoznieku. Tas vērojams Preiļu remonta un celtniecības pārvaldē, Rudzātu padomju saimniecībā.

Par komunistu aktivitāti mēs spriežam arī pēc tā, kā viņi apmeklē partijas sapulces. Tas ir cieši saistīts ar sagatavošanas līmeni, ar apspriežamo izvirzīto jautājumu aktualitāti. Jāsaka, rajona saimniecības samazinājusies sapulču apmeklētība, šis rādītājs viszemākais ir Preiļu SCO, Preiļu pilsētas izpildkomitejā, cietes rūpnīcā, kolhoza «Rīts». Atrunāšanās ar šo organizāciju darba specifiku, ar komunistu kvalitatīvo sastāvu nav attaisnojama. Līdzīgās citās organizācijās komunistu disciplinētība ir daudz augstāka. Nevar nepieminēt arī to, ka levērojami cēlies sapulču organizēšanas un norises līmenis rajona skolu, tautas izglītības nodaļas, 58. profesionālā tehniskās vidusskolas pirmorganizācijas. Tāpat tas ir arī Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā un māju būves kombinātā.

Vēl viens sapulču norises augsta līmeņa rādītājs ir komunistu aktivitāte referāta apspriešanā. To vienmēr apliecina Agļonas padomju saimniecības, Suvorova kolhoza, «Dubnas» un citu organizāciju komunisti. Un arī otrādi, debatēs maz komunistu pie-

dalās Dzeržinska kolhozā (skatīliski nelielo pirmorganizāciju grupā).

Jāpakāvējas arī pie dažām partijas organizatoriskā darba tendencēm negatīvajām izpausmēm. Runa ir par tādu sapulču skaita samazināšanos salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, kurās apspriešanas informācija par agrāk pieņemto lēmumu izpildi. Analīze rāda, ka bieži vien lēmumi ir nekonkrēti, nav uzrādīti izpildes precīzi termiņi un nosaukti izpildītāji. Dabīgi, ka tādi tie nav kontrolējami, un nav iespējams komunistus informēt par darbu realizāciju. Pirmorganizāciju sekretāriem vistuvākajā laikā lēmumu izpildes kontrolē jāievieš noteikta sistēma. So prasību vispirms adresējam tautas izglītības nodaļas, Valsts statistikas rajona skaitļošanas nodaļas, Līvānu stikla fabrikas, Preiļu cietes rūpnīcas, Preiļu trikotāžas fabrikas, Dzeržinska kolhoza, saimniecību «Dubna» un «Sarkanā ausma» pirmorganizācijām.

Partijas pirmorganizācijas pa istam vēl neprot novērtēt tādu efektīvu darba formu kā komunistu ziņojumu noklausīšanu. PSKP XXVII kongresa materiālos norādīts, ka tādi ziņojumi regulāri jānoklausās partijas pirmorganizācijās, jo tie nostiprina visu bez izņēmuma komunistu atbildību pret savu pirmorganizāciju, nostiprina demokrātisma principus partijas darbības pamatos. Plašāk jāpraktizē komunistu vadītāju, PSKP biedru kandidātu, komunistu, kuri dod rekomendācijas iestājai partijas biedru kandidātus, ziņojumi, tāpat arī komunistu ziņojumi izbūkumos, brigādēs, cehos, ražošanas iecirkņos.

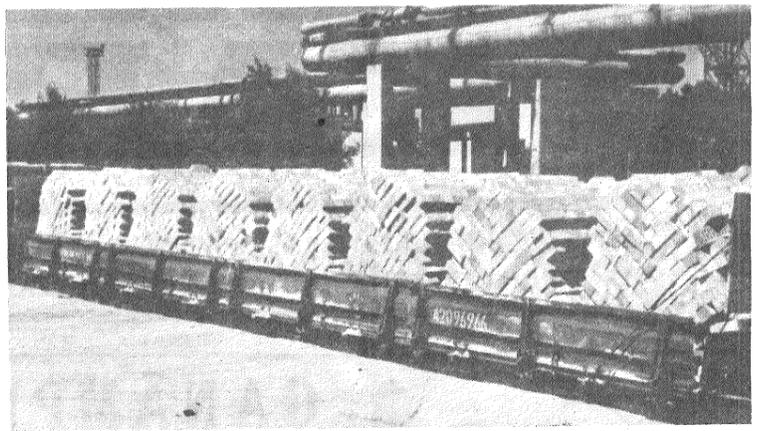
Plaša un daudzpusīga kļuvusi partijas sapulču tematika, reizē ar saimnieciskās darbības problēmām, tās ideoloģisko nodrošinājumu, organizatorisko un masu darbu sapulču darba kārtībā tiek iekļauti jautājumi, saistīti ar kadru izraudzīšanu, audzināšanu un izvēlēšanu tā, kā to prasa PSKP XXVII kongress, par tautas kontroles orgānu darbību. Partijas pirmorganizācijas rajonā uzmanības centrā pastāvīgi patur PSKP CK lēmumu par cīņas pastiprināšanu pret žūpību un alkoholismu. PSKP CK un rajona komitejas biroja lēmumus par likuma par darba kolektīviem realizāciju.

Tagad rajona komunisti uzsa-kuši apspriest PSKP CK lēmumu par cīņas pastiprināšanu pret bezstrādes ienākumiem.

A. KALNIŅA,
partijas rajona komitejas
instruktore

SODIEN — IZGUDROTAJU UN RACIONALIZATORU DIENA

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta strādnieki un inženiertehniskie darbinieki saprot, ka tikai pilnīga parkārtošanās visas jaunās tehnikas radīšanas un ieviešanas sistēmā dos iespēju sekmīgi atrisināt uzdevumus, kas saistīti ar paātrinājuma sasniegšanu zinātniski tehniskā progresa jomā. Tā tika uzsvērt PSKP XXVII kongresa, kā arī PSKP Centrālās Komitejas 1985. gada jūnija apspriedē par zinātnes un tehnikas progresa paātrināšanas jautājumiem. Lai to realizētu, vajadzīga Vissavienības racionalizatoru un izgudrotāju organizācijas visu pamatposmu — tālād arī mūsu uzņēmuma

Pa zinātniski tehniskā progresa ceļu

pirmorganizācijas — darba pārkarstošana.

Lai arvien plašāk iesaistītu Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta strādniekus un inženiertehniskos darbiniekus racionalizācijas un izgudrošanas kustībā, regulāri tiek veikts liels darbs. Tā galamērķis ir ražošanas procesu pilnveidošana, darba ražīguma pieauguma tempu paātrināšana, siltuma un elektroenerģētisko, kā arī materiālu resursu ekonomija, visbeidzot — saražotās produkcijas kvalitātes paaugstināšana un tās pašizmaksas samazināšana.

Kombinātā izstrādāts un sekmīgi darbojas nolikums par uzņēmuma racionalizatoru sociālistisko sacensību. Ik gadus racionalizatoru un izgudrotāju dienas priekšvakarā tiek noteikti pirmo triju vietu ieguvēji gan individuālajā sociālistiskajā sacensībā, gan starp nodaļām un dienestiem. Uzvarētāju noteikšanā sekmīgi tiek izmantota ballu sistēma, kas reāli ataino katra racionalizācijas priekšlikuma vai izgudrojuma patieso vērtību un autora piedalīšanās pakāpi idejas realizēšanā.

Jau apkopotā 1985 — 1986. gada sociālistiskās sacensības rezultāti. Uzvarētāji individuālajā vērtējumā ir tehniskās kontroles nodaļas priekšniece T. Pirogova (iegūtas 20,34 balles). Ar 17,25 ballēm otrajā vietā ir realizācijas nodaļas priekšniece S. Skudra,

bet trešajā vietā — inženiere tehnoloģe Z. Pavlovska, kura ieguvusi 11,27 balles. Sociālistiskajā sacensībā starp nodaļām par uzvarētāju atzīta tehniskās kontroles nodaļa, kuras darbs novērtēts ar 254,25 ballēm. Otrajā vietā ir ražošanas tehniskā nodaļa — 240,5 balles. Bet trešās vietas ieguvēja ar 190 ballēm ir konstruktoru nodaļa.

Sociālistiskās sacensības rezultātus izskata racionalizatoru un izgudrotāju biroja sēdē. Visi uzvarētāji tiek apbalvoti. Pirmās vietas ieguvēji saņem būvmateriālu un konstrukciju kombināta vadības Goda rakstu, prēmiju 50 rubļu apmērā vai arī ceļazīmi braucienam uz Vissavienības tautas saimniecības sasniegumu izstādi Maskavā. Otrās vietas ieguvējiem — Goda raksts un prēmija 30 rubļu apmērā, bet trešās vietas ieguvēji saņem Goda rakstu un 20 rubļu prēmiju.

Sacensības nolikumā paredzēts, ka par katrēm 10, 25 un 50 priekšlikumiem racionalizatori tiek sveikti un viņiem piešķir dažādu goda nosaukumus. Piemēram, par divdesmit pieciem priekšlikumiem, kas ir pieņemti un izmantoti, autora fotogrāfija tiek ievietota uzņēmuma racionalizatoru Goda plāksnē un viņam tiek piešķirts nosaukums «Tehniskā progresa gards».

Tāda ir mūsu pirmorganizācijas ikdiena, šķietami nesteidzīga un ierasta. Taču jau 1986. gada vien tā mums lāvusi sasniegt ekonomisko efektu 60,9 tūkstošu rubļu apmērā. Ipaši efektīvs izrādījās tehniskās kontroles nodaļas priekšnieces T. Pirogovas un realizācijas nodaļas priekšnieces S. Skudras priekšlikums par izmaiņām kļēģļu kraušānā uz pamatnēm, lai raclonāk varētu izmantot platformas. Ieviešot šo priekšlikumu ražošanā, izrādījās, ka dzelzceļa platformās var iekraut par 27 procentiem vairāk produkcijas nekā agrāk. Tas deva 34,5 tūkstošu rubļu lielu ekonomisko efektu. Tādā veidā gada laikā tautas saimniecībai atbrīvojās vairāk nekā trīs simti dzelzceļa platformu.

Tehniski interesanti ir arī Z. Pavlovskas, S. Laužēja, M. Jakovļevas, E. Hildebrantes, J. Kurčina, A. Dalkas, V. Golobokova un H. Līpas risinājumi.

S. KIZIRNIS,

Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta ražošanas tehniskās nodaļas priekšnieks

ATTELA: tik gliiti un kārtīgi izskatās jaunais un lētīpigais kļēģļu krāvums dzelzceļa platformā.

AUTORA foto

Enerģētiķi—droši partneri

TBILISI. Tetricaro rajonā Gruzijā lauksaimniecības uzņēmumi tiek labi apgādāti ar elektroenerģiju. Par to rūpējas rajona agrorūpnieciskās apvienības izveidotais starpsaimniecību enerģētiskais ražošanas un ekspluatācijas uzņēmums. Jaunais partneris agrorūpnieciskā kompleksā ietvaros ir atbildīgs par nepārtrauktu elektrības piegādi kolhoziem un padomju saimniecībām.

Tagad enerģijas dienests darbojas 18 rajonu agrorūpnieciskajās apvienībās. Līdz šā gada beigām paredzēts Gruzijas Valsts agrorūpnieciskajā komitejā izveidot republikānisko elektrifikācijas, enerģētikas un gaizfikācijas ražošanas un ekspluatācijas apvienību.

TASS

No redakcijas pasta

Lai palika galotnīte...

Daudzas tautasdziesmas vēltas dabas aizsardzībai, kaut vai šī:

«Lauziet, meitas, ko laužiet, Galotnīti nelauziet;»
Lai palika galotnīte,
Kur putniem uzmeties!»

Un mūsu sēnči, arī mēs, saņem mantiniekiem pastāvīgi atgādinajuši: nav labi dzīvot mājā, kur tuvumā nav koku, puķu. Cilvēka dabā ir nemitīgi centies padarīt skaistāku savu apkārtni, tāpēc, kad tikko uzbūvēta māja, ple tās stādām dāru (vai arī reizē), stādām sev mīļos parastos kokus, kuri ir gan ļoti dekoratīvi, gan dod milzīgu praktisko labumu. Tāpēc arī mēs, kad Rauniešos ple ceļa Līvāni — Preiļi uzcēlām māju, iestādījām kokus. Lai gaisa apkārt būtu tīrāks, lai būtu kur apmetties putniem, kuri lido garām, vai kurus sabaida garāmbraucošās mašīnas. Kociņi jau bija manāmi pastiepušies.

Nelai me nāca negaidīta. Vīrs koku rindas ierikota sakaru gaisa līnija. Kādā jaukā dienā darbinieki bija kļāt un mūsu lolojumu nogāza gar zemi. Koki vēl nebija tik gari, lai zari kertos vados, tiem vajadzēja vēl augt un augt. Bet vai nevarēja izzāģēt tikai tos zarus, kuri «apdraudēja sakaru drošību», nevis iznīcināt visus kokus?

Ar rūgtumu sirdis mūsmāju laudis vērola tādu rīcību. Bet galīgi sašutuši esam par to izsmieklu, ar kādu koki nozāģēti, — atstāti metru gari celmi. Tā ir nirgāšanās ne tikai par mums, bet arī par dabu.

H. KIVLENIECE
Rauniešos

KULTŪRAS DZĪVE

Vai protam svinēt svētkus? Darbs un atpūta ir divas cieši saistītas lietas. Ja cilvēks mērķtiecīgi pavada brīvo laiku, izmantojot to sevis garīgai bagātināšanai, viņš strādā labāk. Un otrādi — kam vaļs stundas aizritējušas kā pagadās, tam nav noskaņojuma, trūkst ledvesmas un gribasspēka pilnīgai savu spēju un talanta vēltīšanai darbam.

Gandrīz vienmēr dzird sakām: jo labāk strādā kultūras darbinieks, jo vairāk viņa veikums ietekmē cilvēku ikdenu un svētkus. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai atpūtas sarīkojuma vadītājs pazītu auditoriju. Viss ir jāsaplāno, jāzina, jāredz un jāparedz. Sarīkojumi domāti dažādiem cilvēkiem — kara veterāniem, novatoriem, sociālistiskās sacensības uzvarētājiem, darbuznātājiem, loppokļiem, kulināriem, māksliniekiem. Nav viegli organizēt atpūtas sarīkojumus dažādu interešu cilvēkiem. Kultūras darbiniekam jāprot nopietni sagatavoties katram sarīkojumam — ar pūliem, ar piespriešanos, ar pakāpeniski izkoptām spējām paredzēt auditoriju, tās vēlnes.

Iemaņas vadīt masu pasākumus kultūras darbinieki apgūt kvalifikācijas celšanās semināros un atpūtas sarīkojumu vadītāju kur-

sos Rīgā. Ne visi lauku kultūras darbinieki uz šādām mācībām var doties vienlaikus, tāpēc domājam, kā organizēt mācības uz vietas. Gandrīz katru gadu noteik rajona atpūtas sarīkojumu vadītāju konkursi. Labākie kultūras darba organizatori piedalās republikas un Vissavienības konkursos.

Rajona kultūras namā jau septiņas sezonas darbojas interešu klubs «Rotāļa», kur apgūstam dažādas rotāļas, atrakcijas, viktorīnas, galdā spēles, masu dejas. To visu mācāmies sasastīt sīzētiski tematiskā masu spēļu programmā. Patikamus atpūtas brīžus svētkos daudzkārt ir sagādājušas sarīkojumu vadītājas Elvīra Brovacka, Silvija Kurčina, Valija Vaivide, Aina Rutkovska, Valentīna Bredaka, Genovefa Vanaga. «Rotāļas» dalībnieku sastāvs pastāvīgi mainās. Vieni, gūstot ticību saviem spēkiem, patstāvīgi vada sarīkojumu, bet jaunie nāk apgūt masu spēļu vadīšanas iemaņas.

Līvānu pilsētas kultūras nama mākslinieciskās dalas vadītāja Sandra Mikule sevi pieteica ar interesantu programmu «Līvāni — dzimta pilsēta manal». Sandras priekšrocība ir viņas prasme muzicēt un dziedāt. Pārdomātas

spēles, jautājumi klātesošajiem, rekvizīti — tas viss Sandras Mikules radīto programmu darīja pievilcīgu.

Interesantu balli organizēja Līvānu pilsētas kultūras nama, dārzniecības, komunālo uzņēmumu kombināta laudis. Vakara devīze: aktīvu, kulturālu atpūtu. Nepārprotiet: tas nepavisam nenozīmēja, ka viss ritēja milzīgā tempā. Nevienam nenācās garlaikoties — konkursi, jautrība, sacensības gars aptvēra katru apmeklētāju. Ar spēļu programām uzstājās Sandra Mikule un rajona sadzīves pakalpojumu kombināta strādnieks Andris Cačs. Atpūtas stundas aizritēja salstoši. Jāatzīst, ka Līvānu pilsētas kultūras namā veidotie sarīkojumi ir savdabīgi un ļoti organizēti.

Interese klubam «Rotāļa» šis pavasaris nāca ar nozīmīgu notikumu — piedalīšanos Baltijas republiku atpūtas sarīkojumu festivālā Jūrmalā. Pirmās festivāls notika pirmo četriem gadem Igaunijā, un mūsu rajons tajā piedalījās ar divām programām.

Sandra Mikule sagatavoja programmu par mūziku un komponistu Raimundu Pauļu. Spēļu dalībniekiem nācās pārzināt ma-

estro mūziku, bija jāsasēnšas veiklībā, jālemācās deja. Takts, laba gaume, humora izjūta, prasme iekļauties jebkurā situācijā raksturoja programmas vadītāju. «Esi ienācis — esi labš cilvēks!» Šāda devīze bija Andra Cača vadītajai masu spēļu programmai. Raita, interesanta, Andris visus valdzināja ar silto runas stilu, manierli, ētisku attieksmi pret apmeklētājiem. Un, protams, ar paša patiku pret visu to, ko viņš dara. Programmu papildināja Alberta Rūsina izvēlētais mūzikas pavadījums.

Varam būt gandarīti, jo republikas kultūras darbinieki festivālā piedalījās ar četrām programām, bet divas no tām parādīja mūsu pašdarbnieki. Festivāla laikā radās jaunas idejas, jauni domubiedri, vēlēšanās savu spēles prieku nodot citiem.

Ikreiz pēc konkursiem, festivāliem ar sarūgtinājumu jāatzīst, ka ļoti maz cilvēku ir apguvuši spēļu vadītāju mākslu. To vajadzētu prast ne tikai tiem, kuri strādā kultūras darbā, bet ikvienam. Tad mazāk būtu pelēcības clemu kultūras namos, iestādēs un uzņēmumos organizētajos svētku sarīkojumos.

L. ODRASOLA,
rajona kultūras nama metodīķe

MĀCĪSIMIES SVINĒT SVĒTKUS!

Teltis siena žāvēšanai

Padomju saimniecībā «Demeņa» siena sagatavošana lietus dēļ nav jāpārtrauc. Tur uzbūvētas speciālas teltis, kurās zāli žāvē jebkādos laika apstākļos.

— Si konstrukcija ir vienkārša un lēta, — pastāstīja padomju saimniecības galvenais inženieris R. Jaunzems. — Apaļais jumts taisīts no brezenta, sienas — no maisa auduma, grīdā ierīkota šahta siltā gaisa lepūšanai. Telti piepildot ar zāli, tās jumtu ar vinčas palīdzību pa caurulēm var pacelt aptuveni par 10 metriem augstāk. No trijiem tādiem torniem mēs katru dienu iegūstam vairāk nekā 20 tonnu augstas kvalitātes sienu.

To dara tā. Pneimotransportieris zāli nogādā teltī, kur ap izbūvētām režģu kanālu to saklāj divus metrus biežā kārtā. Tiek ieslēgts gaisa sildītājs, un pa betona grīdā ierīkoto kanālu sūkļa siena žāvēšana no iekšpuses. Pēc stundas pirmais slānis — aptuveni trīs tonnas — jau ir gatavs. Slidošais jumts ar režģo caurulī tiek pacelts par diviem metriem, pirmā slāņa iekšpusē atstājot brīvu kanālu. Tad atkal notiek zāles iekraušana un žāvēšana. Pēc četriem līdz pieciem panēmieniem tiek iegūts desmit metrus augsts sausa siena tornis. Ar pneimotransportiera palīdzību to nogādā šķūnī, kas atrodas turpat līdzās. Zāli teltīs iekrauj pēc kārtas: kamēr pirmajā zāles slānī žāvē, tiek piepildīta otra teltis. Komplekss var strādāt divās un trijās maiņās.

LATINFORM

Daugavpils rajona

Miera fondā

Svarīgākos notikumus saimniecības dzīvē kolhoza «Nākotne» komjaunieši vienmēr atspoguļo savā sienas avīzē. Vienā no pēdējiem numuriem ievietota informācija par kolhoznieku aktivitāti, atbalstot mūsu valsts Miera fondu. Pirmie uz to ar savām iemaksām atsaukušies labākie darba darītāji — ilggadējā slaucēja Marta Cīvule, lopkopējs Eduards Šmuksts, laukstrādnieks Jānis Ivbulis un citi, iemaksājot vairākus desmitus rubļu.

Viņu paraugam saimniecībā seko arī citi. Lauku laudis katrs grib ziedot savu artavu kopīgajai lietai — miera nostiprināšanai.

A. PRIEKULIS

Zinātnieka vārdā

«Motorkuģis nosaukts padomju ģeologa un petrogrāfa, petrokīmijas pamatlicēja, akadēmiķa, Leņina prēmijas un Valsts prēmijas laureāta Aleksandra Zavaricka (1884. — 1952. gads) vārdā». Šie vārdi krievu un angļu valodā rakstīti uz metāla plāksnes, kas piestiprināta pie Latvijas jūras kuģniecības jaunā refrižeratora — augļu transportkuģa trapa. Kuģis ieradīs piederības ostā Rīgā. Tas pēc Padomju

Savienības pasūtījuma uzbūvēts, Dānijas pilsētā Ālborgā.

Sis ir pats «jaunākais» motorkuģis, kura piederības osta ir Rīga. Tā sarežģīto sistēmu vadība pilnīgi automatizēta un, kā saka jūrnieki, ņemot vērā elektronisko ierīču daudzumu, refrižerators pieskaitāms «A» klasei. Kuģis «Akadēmiķ Zavarickij» kursēs pa Transatlantijas līnijām, kas Padomju Savienības ostas savieno ar Amerikas kontinentu.

Attieksmei jābūt citādai

Mācību gada beigās rajona patērētāju biedrības sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības, tautas izglītības nodaļas un sanitāri epidemioloģiskās stacijas pārstāvji pārbaudīja skolu ēdnīcas, lai noskaidrotu, kas konkrēti veicams to sagatavošanā nākamajam mācību gadam atbilstoši higiēnas un apkalpošanas pasākumiem.

Pārbaudes rezultāti liecina, ka pēdējos gados skolu ēdnīcu materiālās un tehniskās bāzes nostiprināšanai nav veltīta pienācīga uzmanība. To kārtējā skolu direktoru seminārā atzina arī rajona izpildkomitejas tautas izglītības nodaļas vadītājs Jānis Lazda, atzīmējams, ka pēdējos gados skolās izveidoti priekšzīmīgi, pašreizējām prasībām atbilstoši mācību kabineti, bet sava veida estētiskās audzināšanas kabineti — skolu ēdnīcas — atstāti novārtā.

Pārbaudes rezultāti ir gaužām neapmierinoši. Piemērotās telpās ir izvietotas tikai Livānu 2. vidusskolas, Rudzētu un Vārkavas vidusskolu ēdnīcas. Citur ēdnīcas iekārtotas šaurās, pielāgotās telpās bez ražošanas telpām, bet Preiļu 2. vidusskolā, Gaļišu un Ārdavas astoņgadīgajās skolās ēdnīcas atrodas pat minimālām prasībām neatbilstošās pagrābtelpās. Rīmicānu, Gaļēnu un Sīlūkaina astoņgadīgajās skolās nav ierīkota kanalizācija, daudzās skolās tā ir jāremontē. Karsts, tekošs ūdens virtuves un trauku mazgātuvēs ir tikai Livānu vidusskolu ēdnīcās, apkures sezonā — arī Preiļu 1. vidusskolā. Pārējās skolās ūdeni uzkrās uz plītiem, traukus mazgā blodās vai arī vannās bez kanalizācijas. Tādējādi tiek pārkāpti sanitārās higiēnas noteikumi, un sekas var būt visai bēdīgas — skolēnu slimšana ar infekcijas slimībām.

Nav atrisināts arī jautājums par ēdnīcu telpu un virtuvju ventilāciju. Gatavojot ēdienus, mazgājot traukus telpās bez ventilācijas, rodas nenormāli darba apstākļi cilvēkiem, kuri šeit strādā.

PEC PARBAUDES SKOLU EDNICAS

Lielākajā daļā skolu ēdnīcu pārsvarā ir roku darbs, jo nepietiek tehnoloģisko ražošanas un saldējamo iekārtu — kartupeļu tīrāmo, gaļas un zivju apstrādes mašīnu, elektrisko pannu un plīšu, darba galdu, virtuves mēbeļu, saldējamo ierīču. Arī mēbeles ēdamzālēs daudzviet ir praktiski nolietotās un jānomaina.

Skolu ēdnīcu apgādē ar tehnoloģisko un saldējamo iekārtu republikā pašlaik nav īstas kārtības un plānvienīguma. Izglītības ministrijas apgādes organizācijas iekārtu skolām centralizēti gandrīz nepiegādā, bet rajona patērētāju biedrība var sniegt tikai minimālu palīdzību uz jauncelma sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu rēķina. Vārdu sakot, var iedalīt to, kas paliek pāri. Iespējams, šajā piecā gādē šos jautājumus kopīgi nopietnāk sāks risināt izglītības ministrija un republikas patērētāju biedrība savienības valde. Bet palīdzība skolām nepieciešama jau šogad. Jārisina arī jautājums par atliecīgu naudas līdzekļu iedalīšanu iekārtu iegādei. Un te patlaban var būt tikai viens ceļš — skolām jāsapem lielāka palīdzība no bāzes uzņēmumiem un organizācijām.

Līdz jaunā mācību gada sākumam laika palicis maz, bet darāmā katrā skolā ir ļoti daudz. Ednīcās jāveic kārtējie un kapitālie remontu. Un obligāti jāat-

Jaunā kuģa apkalpe nolēmusi izveidot izcilā padomju zinātnieka memoriālo muzeju.

— Atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem PSRS jūras flote šajā piecā gādē sāks papildināties ar augstākajiem ekonomiskiem specializētiem kuģiem, — mūsu korespondentam teica Latvijas jūras kuģniecības priekšnieks V. Dirčenko. — Jau šogad mēs saņemsim apmēram 10 automatizētus motorkuģus augļu, konteneru un naftas produktu pārvadāšanai.

LATINFORM korespondents

Tas ir interesanti

Negaidīta tikšanās

Kādreiz bērībā, ejot gaņu gatās, reizēm mūsu nomaļajā, tālajā no lielām apdzīvotām vietām nostāri klusā dienasvidū varēja manīt laizāmiem brīnumjauku putnu — zaļo vārnu. Vēlāk uzzināju, ka to ir gaužām maz un tās nemas valsts aizsardzībā. Aizritējuši gadu desmiti, un retais putns palicis kā jauks atmiņu atspulgs, kā tas brīnumputns no pasākām...

Un te pēkšņi kādu dienu... Tas bija pavasars nesen. Saule karsē neatņemami, mašina zvaistās pa putekļainu ielciņu. Nogurdinošs un apnicīgs brauciens. Pamanu uz telefona stieples netālu no staba labajā pusē lielu putnu. Pēkšņi tas sakustas, nolaižas ceļa putekļos gandrīz mašīnas priekšā, kaut ko sakāpj. Platais spārnu atvēziens saules staros zaigo koši zaļā krāsā. Zaļā vārna!

Kur tu gādījies te, brīnumputns, starp saules sakarsētiem pakalniem? Vai tev kā sveicenienu sūta tālās bezrūpīgās vasaras?

Vārna atkal mudīgi atgriezās savā vietā un, mazliet apstūvēs, noteiktiem spārnu vēzieniem aizlaidās uz tuvējo mežu.

Pietiek ar vienu augu

Kas gan nezina, cik vērtīgi ir tomāti! Desmitiem to krūmu audzējam, lai vasaras nogalē ievāktu sulīgus augļus. Bet izrādās, ka pietiek ar vienu, lai iegūtu vismaz divdesmit kilogramus lielu ražu. Tāds tomālaugs bija izaudzēts kolhoza «Krasnij Oktjabrj» siltumnīcās. Šķirne visparastākā — «Jūrmala», bet sēklīnā bijis tik daudz spara un spēka, ka izveidojies vesels koks piecu metru garumā. Ar visu savu masu smagumu tas balstījās uz listiņu režģa, ziedēja un augļus rīsa līdz pat vēlam rudenim.

Sajūsmā par tādu dabas parādību, siltumnīcu laudis nolēma tajā pat vietā un tādos pat apstākļos uzaudzēt vēl vienu tikpat varenu augu. Bet daba negrib atkārtoties.

Nepatik vecā, ceļ jaunu

Baltie stārķi pazīstami ar savu pastāvību. Ja reiz savijuši ligzdu uz ūdenstorna pie fernas vai uz kādas mājas dūmeņa, prom neaizdabūsi.

Stāsta, ka ilgāku laiku nācies karot māju saimniekam, kurš dzīvo kolhoza «Dubna» Kaļvu sādā pie ceļu krustojuma. Baltie garkājiņnie putni par katru cenu gribējuši dzīvot uz mājas jumta, uz dūmeņa. Nelīdzējās pat tas, ka kokā iuvumā ierīkojuši mākslīgu pamatu ligzdam. Stārķi nepieņēmuši šo dāvanu. Kādu laiku vēl «karājuši» ar mājas saimniekiem, tad savijuši ligzdu dārzā — bistamā vietā uz augstsprieguma vadu staba. Kamēr nekā briesmīgs nav noticis, putnus likuši mierā. Tā viņi tur izperējuši vairākas paudzes. Tomēr nezin kāpēc šī vieta nav isti patikusi.

Un vienā jaukā dienā vasaras nogalē vecais stārķis sāka būvēt citu māju. Vispirms uz atālāka staba. Tur žagari neturējās, krita nost. Tad viņš izmēģināja otru stabu tuvāk. Arī tas pats. Līdz beidzot atgriezās pie tā, kas bija blakām vecajai ligzdam. Sis jaunais stabs ir līnijas stūri, starp vadlēm zari turas stingrāk un drošāk.

Darbs veicās, un drīz jaunā ligzda bija gatava. Viņa draudzene bija izperējusi un izaudzējusi divus jaunus putnus. Sak, vecais laikam viņiem būvē māju. Bet rudenī visi aizlidoja. Pavašarī šurp atgriezās tikai divi stārķi un droši apmetās jaunajā mājā. Kas viņiem liek dzīvot tik bistamā vietā?

A. MEZMALIS

KAS SARGA DABU, TAS SARGA DZIMTĒNI

Lai pasargātu ūdeņus no tā dēvētā izklīdētā piesārņojuma, kas reizē ar noteikto ūdeni ietilpst upēs un ezeros no tīrumiem, ganībām, ceļiem, pagalmiem, laukumiem un tamlīdzīgi, gar upju un ezeru krastiem ir noteiktas ūdens aizsardzības joslas. Tās ir upei piegulošās zemes, kurās ūdeņu aizsardzības nolūkā ir ierobežota saimnieciskā darbība. Sis joslas ir noteiktas ar republikas valdības lēmumiem gar abiem krastiem kanāliem un upēm, kuras ir garākas par 10 kilometriem, un ezeriem, kas ir

Aizsardzības joslas

lielāki par 10 hektāriem. Ir izdalītas divas ūdens aizsardzības joslas.

1. Stingrā režīma piekrastes josla noteikta 10 metrus plata. Tajā aizliegts lietot minerālmēslus, organiskos mēslus un indīgās ķīmikālijas, mazgāt tehniku un automašīnas, ierīkot nožogojumus, kuri traucē piekļūt upei, celt jebkura veida celtnes, izņemot laivu un kuģu piestātnes, peldētavas un hidrotehniskās būves. So joslu nevajadzētu uzart, bet apstādīt ar kokiem, krūmiem un veidot zālājus.

2. Ierobežotas saimnieciskās darbības piekrastes joslas pla-

tums noteikts 200 metri. Joslā aizliegts izvietot degvielu, minerālmēslu un indīgo ķīmikāliju noliktavas, būvēt fernas, lopkopības kompleksus, mēslu krātuvus, mehāniskās darbnīcas un mašīnu mazgātavas, iekārtot izgāztuves, izsēt uz sniega minerālo un organisko mēslojumu. Arī tālāk no krasta tas noliegts.

50 metrus platā joslā gar upju un ezeru krastiem aizliegts izcirst mežus.

Joslu platumu nosaka, skatot no vasaras vidējā ūdens līmeņa, bet gadījumos, kad ir skaidri

izteikts stāvs krasts, skaitīšanu sāk no tā.

Mūsu rajonā aizsardzības joslas noteiktas 24 upēm ar kopējo garumu 400 kilometri. Upju un ezeru aizsardzības joslas atzīmētas kolhozu un padomju saimniecību plānos, izziņas var sniegt arī zivju un ūdeņu aizsardzības inspekcijas, rajona dabas aizsardzības biedrība.

Vai mūsu upītes kļūs dzidrākas, bagātākas, vai to pacerēs atkal iemājos vēži, vai šajos ūdeņos droši varēsīm peldēties, tas daudz ir atkarīgs no mums pašiem.

I. GIERKENA,

LDPAB apkārtējās vides aizsardzības sekcijas vadītāja

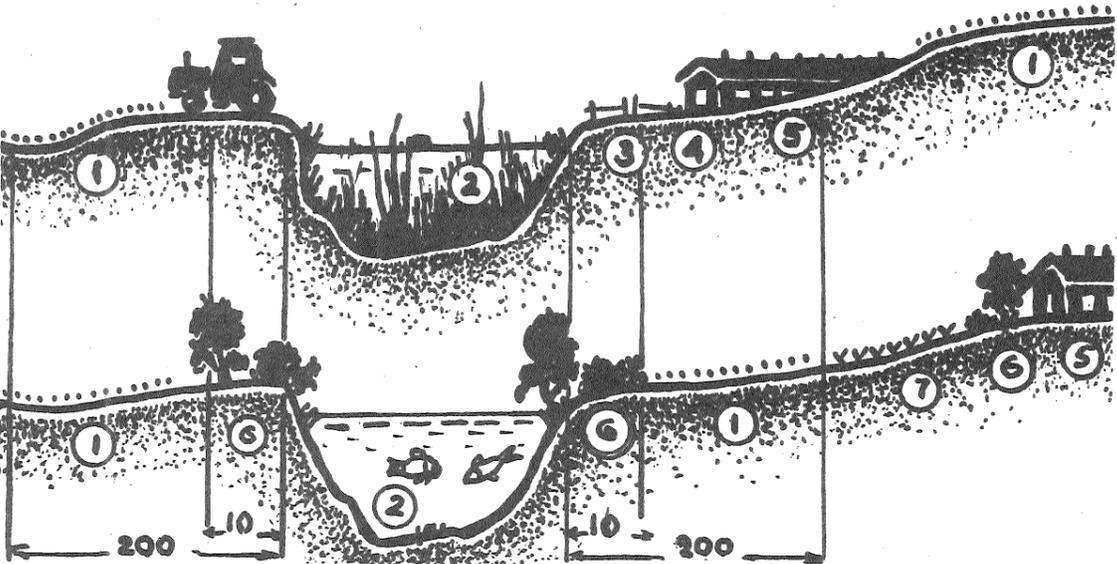
ZIMEJUMĀ augšā: tā piekrasti izmantoja pirms aizsardzības joslu ierīkošanas, upītes gultne bija piesārņota, aizaugusi. Apakšā — tā stāvoklis mainījās pēc joslu ierīkošanas — ūdens ir dzidrāks un tīrs. Ar cipariem apzīmēto objektu paskaidrojums: 1 — aramzeme, 2 — upe, 3 — zogs, 4 — virca, 5 — ferma, 6 — koki, krūmi, 7 — zālāji.

Palīdzēja selekcionāri

LENINGRADA. Apgabala agrorūpnieciskās apvienības atzīmēja pirmo ganību sezonas mēnesi ar ganāmpulku produktivitātes paaugstināšanu. Tagad ik dienas viņi nodod pārstrādāšanai gandrīz par desmit procentiem piena vairāk nekā tajā pašā laikā pa-

gājušajā gadā. Visātrākos tempus sasnieguši Volhovas un Klrišu lopkopji. Viņu panākumus lielā mērā sekmē selekcionāri, kas no savvaļas zālēm izveidojuši augstākājas lopbarības kultūru šķirnes.

TASS

ZURNĀLS «Sovetskij ekran» ik gadus organizē konkursu kino-skatītājiem, lai noteiktu labākās filmas Nešen tika apkopoti kārtējās aptaujas rezultāti. Par 1985. gada labāko padomju filmu konkursā dalībnieki atzinuši A. Mkrčjana uzņemto lenti «Likumīgā laulība».

Albina Sulgina un viņas līdzautors režisors Viktors Sokolovs pievērsās patiesiem pirmskara notikumiem, kad 1940. gada decembrī no Maskavas Leņingradā ierodas pieredzējušu metro celtnieku grupa.

skaidra un tāla «liela mērķa» vārdā. Andrejs sacer grāmatu par karu, bet vēsturi uztvēr kā faktu summu, neizjūtot to ar sirdi.

Jūlija kinoafiša

МАМА ОБАЩАТЕЛЬНАЯ И ПРИВЛЕКАТЕЛЬНАЯ

...Nadja Kļujeva cenšas un tomēr nespēj savu dzīvi aizpildīt ar darbu konstruktora birojā un sabiedriskajām rūpēm vien. Kaut arī Nadja ir samierinājusies ar vientuļo ikdenu un visam, kas attiecas uz pašu, jau sen atmetusi ar roku, viņa, protams, ilgojas pēc laimes un mīlestības.

Filmas scenārijs rakstīts speciāli Irinai Muravjovai, kuru skatītāji iemīlojuši no kinolentes «Maskava asarām netic». Zurnāla «Sovetskij ekran» aptaujā par tēlojumu filmā «Visskaistākā un vispievilcīgākā» viņa atzīta par pagājušā gada otro labāko padomju kinoakti.

Sajā skatītāju konkursā kā labākā muzikālā filma novērtēta kinolente «Ziemas vakars Gagrā», kura arī iekļauta mūsu kinoteātru jūlija repertuārā. To inscenējuši tā pati uzņemšanas grupa, kura veidojusi filmu «Mēs no džeza». Autori savu jauno daļu apzīmējuši kā muzikālu melodramu. Tajā stāstīts par kāda kādreiz slavena četrotāks izcilditāja, bet tagad neclā repertora, jau padzīvojuša un vientuļa cilvēka ne visai laimīgo likteni.

Filmas režisors ir K. Sahnavažovs, komponists — A. Krolls. Galvenajā lomā filmēties Jevgēnijs Jevstignejevs.

Mākslas filmā «Čusku ķērājs», kuru studijā «Mosfilm» uzņēmis Vadims Derbeņovs, galveno sieviešu lomu atveido populārā kinoaktrise Natālija Belohovstikova («Teherāna-43», «Legenda par Tilu», «Pie ezera», «Likumīgā laulība», «Krasts» u. c.). Filma stāsta par kāda liela pārtikas preču veikala bijušā direktora Paveļa Sorohova (Aleksandrs Mihailovs) sarežģīto likteni. Viņš izdarījis noziegumu, aizvadījis ieslodzījumā noteikto laiku, pēc tam gadu strādājis Turkmēnijā par čusku ķērāju un nu beidzot atgriezies dzimtajā Maskavā. Taču izrādās, ka sievai jau ir cita ģimene, turklāt viņa neļauj tikties ar dēlu. Arī tā dēvētie draugi novērusies, jo Paveļam vairs nav pieejamas deficītpreces. Un tā Sorohovam 40 gadu vecumā jāsadzīvo ar jauna. Nejausa iepazīšanās ar medicīnas māsu Ļenu daudzējādā ziņā ietekmē viņa turpmāko likteni.

Mana varone Ļena ir skaidras sirds cilvēks, — saka Natālija Belohovstikova. — Viņai piemīt kāds īpašs dziedinošs dvēseles spēks. Filmas tēma ir cilvēka krietnums, godīgums — pašam pret sevi un citiem.

Leņingradas liktenis kļūst par viņu likteni. Viņu dzīve, darbs, sadzīve, zaudējumi un ieguvumi atainojas studijas «Lenfilm» jaunajā mākslas filmā «Tiksmīles metro». Scenāriste

Kinovēstījuma galveno varoni nosaukt ir grūti, jo filma veidota kinoromāna žanrā un tajā darbojas ļoti daudzi personāži. Daļa skatītāju ar lielu savilņojumu un līdzjūtību seko jauninās Ļikas (Ļika Nevolina) liktenim un viņas pirmajai mīlai bez premtīlas, citiem tuvāks liksies stāsts par Angelinas (Ludmila Polakova) skaidro mīlestību uz Kostju Artjuhovu (Nikolajs Ivanovs), kurš savukārt smagi pārdzīvo Ļolas (Larisa Guzejeva) zaudējumu... Sie likteni ir traģiski un reizē arī skaisti. Skaistus toš vērs varonu uzticība savām jūtām, viņu stingrais prasījums pret sevi tajos apstākļos, kad jau viņu eksistence vien ir pakļauta nopietniem pārbaudījumiem.

Tomēr skatītāju vislielāko uzmanību izraisa celtniecības vadītāja Andreja Zarubina personība. Viņš ir cilvēks, kuram daba dāvājusi īpašu talantu — cilvēkmīlestību, spēju atbildēt par citu dzīvi, par viņu sirdsmieru. Simpātijas pret šo lielisko cilvēku (viņu atveido Pjotrs Veljamiņovs) vedina vērīgi sekot viņa un Natašas (Lilīta Ozoliņa) savstarpējām attiecībām, viņa rūpēm par mīloto sievieti un viņas bērnu.

Jau pati pirmā tikšanās ar Natašu ietekmē visu turpmāko Zarubina likteni, pat tādā gadījumā, ja viņi neredzēsies. Taču Zarubins un Nataša satiekas. Turklāt apstākļos, kas daudz ko liecina par laiku un cilvēkiem... Cilvēka vieta dzīvē, viņa atbildība par savu rīcību, par apkārt notiekošo — tādās ir mākslas filmas «Meža apinis» vadmotīvs.

Viņi satiekas un iemil viens otru. Andrejs ir žurnālists, fabrikas laikraksta redaktors, kurš iecerējis uzrakstīt grāmatu, Nataša strādā tajā pašā apavu fabrikā, kur visu mūžu nostrādājusi arī viņas māte. Pēc sešu gadu laimīgas, bet nebūt ne mierīgas kopdzīves ar Andreju Nataša kļūst par inženieri un ceha priekšnieci. Bet Andrejs? Sapņodams par savu grāmatu, viņš neko nedara, lai tā nāktu klajā, un viņa «radišanas mokas» ir absolūti neauglīgas. Nataša par karjeru nedomā, taču viņas izziņas ir acimredzama. Karjera Natašai nav pašmērķis, viņa vienkārši vēlētos maksimāli realizēt savas iespējas, cenšas strādāt tā, lai darba augļi iepriecinātu gan viņu pašu, gan citus cilvēkus.

Bet Andrejam viss iet greizi. Viņš vairās no ikdienas dzīves rūpēm un darbiem kaut kāda ne-

nosaukt ir grūti, jo filma veidota kinoromāna žanrā un tajā darbojas ļoti daudzi personāži. Daļa skatītāju ar lielu savilņojumu un līdzjūtību seko jauninās Ļikas (Ļika Nevolina) liktenim un viņas pirmajai mīlai bez premtīlas, citiem tuvāks liksies stāsts par Angelinas (Ludmila Polakova) skaidro mīlestību uz Kostju Artjuhovu (Nikolajs Ivanovs), kurš savukārt smagi pārdzīvo Ļolas (Larisa Guzejeva) zaudējumu... Sie likteni ir traģiski un reizē arī skaisti. Skaistus toš vērs varonu uzticība savām jūtām, viņu stingrais prasījums pret sevi tajos apstākļos, kad jau viņu eksistence vien ir pakļauta nopietniem pārbaudījumiem.

Tomēr skatītāju vislielāko uzmanību izraisa celtniecības vadītāja Andreja Zarubina personība. Viņš ir cilvēks, kuram daba dāvājusi īpašu talantu — cilvēkmīlestību, spēju atbildēt par citu dzīvi, par viņu sirdsmieru. Simpātijas pret šo lielisko cilvēku (viņu atveido Pjotrs Veljamiņovs) vedina vērīgi sekot viņa un Natašas (Lilīta Ozoliņa) savstarpējām attiecībām, viņa rūpēm par mīloto sievieti un viņas bērnu.

Jau pati pirmā tikšanās ar Natašu ietekmē visu turpmāko Zarubina likteni, pat tādā gadījumā, ja viņi neredzēsies. Taču Zarubins un Nataša satiekas. Turklāt apstākļos, kas daudz ko liecina par laiku un cilvēkiem... Cilvēka vieta dzīvē, viņa atbildība par savu rīcību, par apkārt notiekošo — tādās ir mākslas filmas «Meža apinis» vadmotīvs.

Viņi satiekas un iemil viens otru. Andrejs ir žurnālists, fabrikas laikraksta redaktors, kurš iecerējis uzrakstīt grāmatu, Nataša strādā tajā pašā apavu fabrikā, kur visu mūžu nostrādājusi arī viņas māte. Pēc sešu gadu laimīgas, bet nebūt ne mierīgas kopdzīves ar Andreju Nataša kļūst par inženieri un ceha priekšnieci. Bet Andrejs? Sapņodams par savu grāmatu, viņš neko nedara, lai tā nāktu klajā, un viņa «radišanas mokas» ir absolūti neauglīgas. Nataša par karjeru nedomā, taču viņas izziņas ir acimredzama. Karjera Natašai nav pašmērķis, viņa vienkārši vēlētos maksimāli realizēt savas iespējas, cenšas strādāt tā, lai darba augļi iepriecinātu gan viņu pašu, gan citus cilvēkus.

Bet Andrejam viss iet greizi. Viņš vairās no ikdienas dzīves rūpēm un darbiem kaut kāda ne-

nosaukt ir grūti, jo filma veidota kinoromāna žanrā un tajā darbojas ļoti daudzi personāži. Daļa skatītāju ar lielu savilņojumu un līdzjūtību seko jauninās Ļikas (Ļika Nevolina) liktenim un viņas pirmajai mīlai bez premtīlas, citiem tuvāks liksies stāsts par Angelinas (Ludmila Polakova) skaidro mīlestību uz Kostju Artjuhovu (Nikolajs Ivanovs), kurš savukārt smagi pārdzīvo Ļolas (Larisa Guzejeva) zaudējumu... Sie likteni ir traģiski un reizē arī skaisti. Skaistus toš vērs varonu uzticība savām jūtām, viņu stingrais prasījums pret sevi tajos apstākļos, kad jau viņu eksistence vien ir pakļauta nopietniem pārbaudījumiem.

VIETĒJO RADIO RAIDIJUMU PROGRAMMA

1. jūlija plkst. 12.40

- ◆ Lopbarības sagatavošanā — tempus un kvalitāti!
- ◆ Vissavienības reids «Par efektīvu darbu un veselīgu dzīvesveidu».
- ◆ Kultūras un sporta pasākumi jūlijā.

TV Viļņa

29. jūnijs. 9.00 — «Panorāma»
9.35 — Rīta vingrošana bērniem.
9.50 — Nedēļas atbalss. 10.25 — TV skolēniem. 10.55 — Lellu teātra izrāde. 11.15 — Multiplikācijas filma «Melne un pūķis». 11.25 — Ģimenes žurnāls. 12.10 — Reklāma. 12.20 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Kad es biju mazs». 13.30 — Mākslas meistarų koncerts. 14.00 — Cilvēks. Sabiedrība.

KINO

«EZERZEME»

28. jūnijā — «Nāves koordinātes», M. Gorkija st. — VJSR, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 29. jūnijā — «Sarkanais iekatiņš», Turcija, sāk. plkst. 16, 18, 20; 30. jūnijā — «Katrš iesākums grūts», Sverdlovskas st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 1. jūlijā — «Atcerēties vai aizmirst», Rīgas st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 2. jūlijā — «Ziemas vakars Gagrā», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 3. jūlijā — «Neticamie itāliešu piedzīvojumi Krievijā», «Mosfilm» —

29. jūnijā Preiļos, pie universālvēlētāja, notiks

VASARAS TIRGUS.

Pārdošanā būs rūpniecības un pārtikas preces, šašliki. Sākums plkst. 8.00.

Lūdzam uz tirgu! 29. jūnijā rūpniecības preču veikali Preiļos strādās no plkst. 8.00 līdz 14.00.

Rajona patērētāju biedrība

VEIKALĀ NOLIKTAVĀ AGLONAS STACIJĀ

Iedzīvotājiem pārdod šādus celtniecības materiālus: pelēko vilnoto šiferi, celtniecības kaļķus, sauso ģipša apmetumu, celtniecības ģipsi, logu stiklus, fibrolītu, meškoperlītu, zāģmateriālus, pakulas celtniecības vajadzībām, ruberoīdu.

PREIĻU SAIMNIECĪBAS PREČU VEIKALS

piedāvā

silikātķieģeļus, rūpnīcā «Lode» gatavotos apdares ķieģeļus, celtniecības ķieģeļus (caurumotos), sauso ģipša apmetumu, zāģmateriālus, grīdīstes, apšuves dēļus, logu stiklus, meškoperlītu, ruberoīdu, radiatorus, finieri, skaidu plāksnes, metāla režģus, flīzes, melno skārdu, keramzītu, krītu, dārza caurules no plastmasas, gāzes vada caurules, cinkoto skārdu.

RAJONA AGRORŪPNIECISKĀ APVIENĪBA paziņo,

ka 2. jūlijā vidusskolu absolventi ar autobusu tiks vesti uz iestājekāmeņiem Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā. Izbraukšana no rajona kultūras nama plkst. 6.00. Izzinas pa telefonu 22438.

Likums 14.30 — Koncerts. 15.00 — Dokumentālā filma. 15.45 — Sodien — Padomju jaunatnes diena. 16.30 — Koncertfilma. 17.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: cilvēki un darbi. 18.00 — Dokumentālā filma. 18.20 — Zinas. 18.30 — Dzied bērnu koris. 19.00 — Zinas. 19.05 — R. Tagores lirika. 19.30 — Ārijas no operām. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Multiplikācijas filma. 22.00 — Pasaules čempionāts futbolā. Fināls.

Itālija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 4. jūlijā — «Mīlas sezona», Japāna, sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPŪTA»

28. jūnijā — «Fotoģrāfijs kāzu albūmā». 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 14, 16.30, 19; 29. jūnijā filmas sāk. plkst. 16; 29. jūnijā — «Granātu aprobe», «Mosfilm», sāk. plkst. 18.30, 20, 30. jūnijā — «Maksa par uzvaru», Itālija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 1. jūlijā — «Nāves koordinātes», M. Gorkija st. — VJSR, sāk. plkst. 17, 19, 21; 2. jūlijā — «Sarkanais iekatiņš», Turcija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 3. jūlijā — «Katrš iesākums grūts», Sverdlovskas st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 4. jūlijā — «Atcerēties vai aizmirst», Rīgas st. sāk. plkst. 17, 19, 21.

Tavs mūzs kā ābeļu dārzs Pallek tiem, kas tālāk iet. (J. Rūsiņš)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Andrejam Opulim sakarā ar MĀTES nāvi.

2. ražošanas iecirkņa mehānizatori

Stāj mūža laiva, rokas noliek auru,

Ir brauciens galā... (A. Balodis)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Uldim Freimanim sakarā ar TEVA nāvi.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Gaišu ceļu sargātāja Tu mums biji, māmuliņ, Nu tev pārklāj kapu priede Vēsu smilšu paladziņu. (I. Mežnora)

Izsakām līdzjūtību Zinaīdai Vitkovskai, MĀTI uz smilšu kalniņu izvadot.

Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Tu, mīlā māt, nu aizej klusi Tai ceļā pēdējā, no kura nepārnāk.

Cik daudz no savas sirds tu dāvājusi, Kas mīlestību šo gan vārdos izteikt māk. (M. Bārbale)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Marijai Pudžai, MĀMULU uz smiltāju pavadot.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Bij dzīve, darbs, mīlestība, Bij prieks — zaļš, šalčošs kā bērzs.

Un bij arī ciešanas, sāpes, Laj pilns būtu mūža mērs. (A. Balodis)

Izsakām dzīļu līdzjūtību pieredzītajiem, ALFREDU FREIMANI uz smiltāju izvadot.

Oškalna kolhoza valde, partijas komiteja un arodkomiteja

Dzīve darbā neplevīla, Vaģu tālāk bērni dzīs. Tēva padoms, tēva mīla Mūžam sirdi nezudīs. (Z. Purvs)

Serojam kopā ar Veltu Freimani un Bertu Ergli, TEVU uz smiltaini izvadot.

Oškalna kolhoza II iecirkņa kolektīvs

Izsakām dzīļu līdzjūtību deputātam Izidoram Maskalanam, MĀMULU uz smiltāju izvadot.

Rožkalnu ciema izpildkomiteja

Tir. 13 456 eks. (latv. val. 9 724 eks., krievu val. 3 732 eks.).

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TALRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietnieci izdevumu krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības no. daļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves no. daļai — 22203, informācijas no. daļai — 21769, fotokorespondentam — 21855, grāmatvedībai, uziņām par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. f. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 813.